

מ"ת 43223/11/14 - מדינת ישראל נגד דמיטרי קרפוב

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 43223-11-14 מדינת ישראל נ' קרפוב(עציר)

בפני כב' השופט אורי גולדקורן
המבקשת מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד איציק אמיר
נגד
המשיב דמיטרי קרפוב

ע"י ב"כ עו"ד סלבה רוזנפלד

מהסנגוריה הציבורית

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996.

כתב האישום

1. ביום 19.11.2014 הוגש כתב אישום נגד המשיב, בו הואשם בעבירות הבאות: איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

תמצית פרק העובדות שבכתב האישום הינה כדלקמן: ביום 18.11.2014 נכנס המשיב, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, לתחנה דלק בחיפה ואמר לבעליה: "אני רוצה לקחת וודקה". משנענה בסירוב הוא הוסיף: "אתה לא הבנת אותי, אני לוקח את הוודקה ולא משלם". בתוך כך נטל המשיב שלושה בקבוקי משקאות חריפים, וכשנדרש בקופה לשלם עבורם, הוא איים על הבעלים כי יכה בפניו באגרוף. כשדרש המשיב סיגריות ונענה בשלילה, הוא הניף בקבוק משקה בצורה מאיימת, לקח שתי קופסאות סיגריות ועזב את מבלי לשלם.

הבקשה למעצר עד תום ההליכים

2. במועד הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות נשוא כתב האישום, הכוללות את הודעתו של אילן, הבעלים של תחנת הדלק, צילומי אבטחה המתעדים את האירוע, הודעתו של המשיב אשר זיהה את עצמו בסרטון האבטחה, פריטים אשר נתפסו על גופו של המשיב וראיות נוספות. נטען כי מעשיו של המשיב, אשר בוצעו כשהוא תחת השפעת אלכוהול, הינם חמורים, וכי בעברו הרשעות קודמות במגוון עבירות בגינם ריצה עונשי מאסר. צוין אף כי תלויים ועומדים כנגדו שלושה מאסרים מותנים.

3. בדיון שהתקיים ביום 25.11.2014 חזר בא כוח המבקשת על הבקשה והדגיש את נסיבות ביצוע העבירה על רקע צריכת אלכוהול ועברו הפלילי של המשיב. בא כוחו של המשיב טען כי לא מתקיים היסוד הנפשי הדרוש להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו, ולפיכך לא קיימות ראיות לכאורה לביסוס העבירות.

סייג לאחריות פלילית

4. בא כוח המשיב טען באריכות כי נוכח העובדה שהמשיב היה תחת השפעת אלכוהול, כפי שמיוחס לו בכתב האישום, מתקיים הסייג לאחריות פלילית שבסעיף 34ט(ב) לחוק העונשין, שעניינו הגנת השכרות. להשקפתו, כיוון שעבירות האיומים והגניבה דורשות יסוד נפשי של מטרה, ונוכח הגנת השכרות שתעמוד למשיב, לא ניתן יהיה להרשיעו.

5. על מנת לקבוע התקיימות סייג השכרות יש צורך לבחון גרסאות עובדתיות. בשלב זה, של בחינת ראיות לכאורה, הבדיקה נעשית לאור עובדות כתב האישום וחומר החקירה, ולא נבחנת גרסתו העובדתית של המשיב. אף היותו של המשיב תחת השפעת אלכוהול אינה מהווה תחליף לגרסה עובדתית בדבר שכרות נטענת בעת ביצוע העבירות, ונסיבותיה של אותה שכרות.

ניגש איפה לבחינתן של הראיות שבתיק החקירה, ונבדוק האם קיימות ראיות לכאורה.

ראיות לכאורה

6. המשוכה הראשונה שעל המבקשת לחצות, על מנת שתתקבל בקשתה למעצר עד תום ההליכים, הינה הוכחת קיומן של "ראיות לכאורה" כי המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו. בשלב זה, די בסיכוי סביר כי מחומר החקירה הקיים תצמח תשתית ראייתית שבכוחה להרשיע את הנאשם (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 3562/11 יתים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.5.2011); מרדכי לוי "הראיות לכאורה הנדרשות למעצר עד תום ההליכים - בחינה נוספת" משפטים לד 549 (תשס"ה)). בבש"פ 1566/14 אבו עמר עבד רבה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.3.2014) חזר בית המשפט העליון על משמעותן של ראיות לכאורה (ההדגשות הוספו - א"ג):

"כידוע, בשלב בחינת בקשה למעצר נאשם עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו. רמת ההוכחה הנדרשת

עמוד 2

בהקשר זה אינה זו הנהוגה במשפט הפלילי - היינו: מעל לכל ספק סביר, אלא די בבחינת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה. על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר שעיבודן של הראיות במהלך המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות ומבחני הקבילות והמשקל - יוביל בסופו של יום להרשעת הנאשם (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 146-147 (1996) (להלן: הלכת זאדה)). במלים אחרות, על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר לכך שמחומר החקירה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם. בשלב בחינת הראיות לכאורה אין בית המשפט נדרש לבחון את משקלן של העדויות או את מהימנות העדים, אלא אם כן מדובר בפירכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות מעצמן על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.1.2011)). אם הבחינה הלכאורית מגלה ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, כך שלא קיים סיכוי סביר כי ניתן יהיה להתבסס על החומר הראייתי לצורך הרשעת הנאשם - לא יעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו (בש"פ 635/13 מגידש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (25.2.2013); בש"פ 6742/11 אלמכאווי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (26.9.2011)). לעומת זאת, אם מכלול הראיות שבתיק החקירה הוא כזה, שההרשעה או הזיכוי הם פועל יוצא של מידת האמון שהשופט בהליך הפלילי העיקרי ייתן בהן, כי אז קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה (הלכת זאדה, בעמ' 146)."

בבש"פ 3432/14 מוגאהד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.5.2014) הודגש כי ניתן לעצור עד תום ההליכים גם כאשר כל הראיות נגד המשיב הן ראיות נסיבתיות, כל עוד עצמתן מספקת והן משתלבות זו בזו ויוצרות מסכת עובדתית לכאורית שבכוחה לבסס הרשעה.

7. על מנת לבחון קיומן של ראיות לכאורה, כמובנן בפסיקה, אתייחס לעיקר הראיות הקיימות בתיק החקירה:

הודעתו של אילן מיום 18.11.2014: בהודעתו של אילן, הבעלים של תחנת הדלק, מיום האירוע הוא מסר כי בשעה 4:20 נכנס לחנות בחור ממוצא רוסי בעל שיער שחור ולבש מעיל שחור. הבחור אמר לאילן "אני רוצה לקחת וודקה". אילן השיב כי הוא לא יכול לקחת וודקה ובתגובה הבחור ענה "אתה לא הבנת אותי אני לוקח את הוודקה ולא משלם". הבחור הביא את הבקבוקים לקופה ואילן שאל אותו אם הוא רוצה לשלם והבחור ענה שיביא לו אגרוף בפנים. בהמשך הבחור ביקש סיגריות וכאשר נענה בשלילה הרים בקבוק אלכוהול שלקח, הניף אותו עם היד לאחור ואילן נתן לו את הסיגריות שהוא ביקש ואז הבחור יצא מהחנות. אילן ציין כי מפיו של הבחור נדף ריח של אלכוהול וכי הוא בקושי עמד על רגליו. אילן פרט את פרטי האלכוהול והסיגריות אותם נטל הבחור מהחנות.

הודעותיו של המשיב מיום 18.11.2014 ו-19.11.2014: בהודעתו הראשונה הודה המשיב במעשים המיוחסים לו וציין כי שתה משקה אלכוהול בבוקר האירוע. לדברי המשיב איננו זוכר את האירוע כיוון שהיה בהשפעת אלכוהול. בהודעתו השנייה, זיהה המשיב את עצמו בסרטון שהוצג לו וציין כי אינו זוכר את האירוע.

חומר החקירה כולל ראיות נוספות, לרבות דו"ח צפייה במצלמת אבטחה מיום 19.11.2014, דוחות פעולה מיום האירוע מהם נלמד כי המשיב נעצר כאשר בידו משקאות אלכוהול וסיגריות כמפורט בדוחות וראיות נוספות.

8. ממכלול החומר המצוי בתיק החקירה עולה כי קיימות ראיות לכאורה, חלקן ראיות נסיבתיות וחלקן ראיות ישירות, שיש בהן כדי להעיד כי המשיב ביצע את העבירות נשוא כתב האישום. ראיות אלו נסמכות, בין היתר על הודעתו של אילן וסרטון האבטחה. כמו-כן, המשיב בעצמו אישר את זהותו בסרטון וציין כי אינו זוכר את האירוע.

9. נוכח מכלול האמור לעיל הגעתי למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת שתי העבירות נשוא כתב האישום.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשע"ה, 04 דצמבר 2014, במעמד המשיב ובאי כוח הצדדים.